

bejdsløse, i hvert Fald til en Del af dem: I maa gaa til Hjælpekasserne og faa en Understøttelse.

Nu tales der om Ulovlighed, hvis Hjælpekasseloven skulde bruges ud i sine yderste Konsekvenser; og hvis der skulde tages Hensyn til alle de Bestemmelser, der staar i Hjælpekasseloven, saa vilde det ikke være muligt for Kommunerne at yde den Hjælp, der ydes i Øjeblikket. Men det er jo ogsaa Kommunerne selv, der maa betale den alt overvejende Del af den Understøttelse, der ydes gennem Hjælpekasserne. Hvis man vilde gaa ned med Hjælpekassebidraget, saaledes at Hjælpekasseunderstøttelsen kun blev saa stor, at de kunde faa tre Gange det, der ydes fra Statens Side, de 750 000 Kr., ja, saa vilde der aldeles ikke kunne ydes noget som helst til de arbejdsløse, saa maatte man henvise de arbejdsløse til Fattigvæsenet. Forholdet er jo det, at Regeringen ved den Arbejdsløshedslov, som blev gennemført i sidste Samling, har væltet Byrderne fra Arbejdsgiverne og Staten over paa Arbejderne og Kommunerne. Jeg nærer ikke Tvivl om, at samtlige Understøttelser fra Hjælpekasserne for det kommende Finansaar vil komme op paa 15—20 Mill. Kr., og hvad bliver saa Resultatet? Resultatet bliver, at Kommunerne fra Staten faar 3—4—5 pCt. af samtlige Udgifter, fordi den Sum, som Kommunerne kan faa, jo er fastlagt. Man har paa den Maade væltet Udgifterne over paa Kommunerne. Det skulde jo fra Regeringens Side se ud, som om det gjaldt om at aflaste Skattebyrderne, men det, der er foregaaet, er kun, at man har overvæltet Skattebyrderne fra Staten til Kommunerne. Og, som det ærede Medlem Hr. Holstein nylig sagde, Resultatet er, at i de Kommuner, hvor der er mange Arbejdere og som Følge deraf ogsaa megen Arbejdsløshed, faar de Byrderne, medens man rundt omkring i Skattelykommuner, hvor Folk med de store Indtægter hovedsagelig bor, slipper fri for Skattebyrderne; i Virkeligheden læsser man Skattebyrden over paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen, paa Arbejderklassen.

Men det, det drejer sig om i dette Øjeblik, er i Virkeligheden, at der er mange Tusinder, som man ikke er i Stand til at skaffe Arbejde. Nu siger man nok, at Kommunerne sætter saa meget Arbejde i Gang, at der bliver Arbejde til alle de arbejdsløse. Nej, det tror jeg saa langt fra, Kommunerne vil være i Stand til. Jeg kender Forholdene i den Kommune, hvori jeg virker. Der er 200—300, som har opbrugt deres ordinære

Understøttelse, og vi har ogsaa der truffet Beslutning om at sætte forskellige Arbejder i Gang, men vi har hidtil ikke opnaaet at faa mere end 20 Arbejdere i Gang ved dette Nødhjælpsarbejde. Og saaledes som Forholdene er hos os, saaledes tror jeg, de vil være rundt omkring i en stor Del af Kommunerne. Det vil kun lykkes at bringe en mindre Procent af de arbejdsløse i Arbejde, selv om Kommunerne anstrenger sig for at skaffe en Del Arbejde. Derfor mener jeg, at Staten bør opfylde sin Forpligtelse til at deltage i hvert Tilfælde i den Understøttelse, der skal ydes de arbejdsløse. Det var jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Mening om denne Sag, og jeg vil haabe, saaledes som det ogsaa blev udtalt, jeg tror af det ærede Medlem Hr. Holstein, at det skal blive muligt her i Rigsdagen at skaffe Flertal for, at man skal komme de arbejdsløse til Hjælp, og at Staten kommer til at gøre sin Pligt overfor de arbejdsløse.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte som sin Opfattelse, at det var en Nødvendighed under Forhandlinger mellem Arbejdsgivere og Arbejdere om at bringe Erhvervslivet og specielt Industrien ned paa Konkurrencefod, altsaa en Nedsættelse af de samlede Produktionsudgifter, at Staten og det offentlige i endnu højere Grad, end det kan ske under de gældende Lovbestemmelser, ydede Understøttelse til de arbejdsløse. Jeg vil overfor det ærede Medlem sige, at det har vi jo prøvet. Indtil den nugældende Arbejdsløshedslov blev gennemført i Foraaret, virkede jo den gamle Arbejdsløshedslov, og hvis Vejen skulde være en saadan Understøttelse, maatte Forhandlingerne jo den Gang have været optaget. Men det blev de som bekendt ikke. Der var en Modvillie fra i hvert Fald den ene Parts Side mod at gaa ind i saadanne Forhandlinger under den Forudsætning, at alle Parter maatte yde deres Bidrag til, at vi kunde komme ned paa et rimeligt Niveau med Hensyn til Omkostninger indenfor Erhvervslivet.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch gjorde ligeledes en Bemærkning om Nødhjælpsarbejder; han sagde, at de var ikke blevet til noget, og det var af den Grund, at de var saa indviklede og saa dyre. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at under den nye Lov er de blevet betydelig simplificerede og ogsaa billigere for det offentlige, saa at det kan have større Interesse i at sætte dem i Gang, og netop med den ekstraordinære Arbejdsløsheds Bort-